

Ев: е писал Русинъ, който, както са види, е
 гледал да го направя, за да могат да са спо-
 мѣгатъ два народа, защо ако бы былъ писателъ
 мѣ Българскій Словѣникъ, не беше край да направя
 таково Равнописанье. Я за да пише човѣкъ по г.
 Стоѣновото Равнописанье дѣламы: първо, скръвь,
 прѣтъ; трѣва да ги пише тѣхъ: първо,
 скръвь, прѣтъ; защото Руситѣ говорятъ: пър-
 во, скръвь, прѣтъ; гато мы ѿ възтрѣхъ
 слѣчки ѿговарѣмы ѿ са ѿговарѣли нашитѣ той
 гласъ безъ никаква рѣзанка, както стои ѿ въз-
 ковнитѣ наши книги: първо, скръвь, прѣтъ.
 И за повѣче ѿвѣрване, какво ѿ днесъ са ѿговарѣ
 ѿ единъ, може да зѣми човѣкъ та книга:
 „ Nauka Kristianska za Kristianete od Fi-
 libeliskata darzava“, въ която стои тѣхъ :
 pravo, skarb, praf. Да имаше божествъ
 ѿ Латинското азбѣки ѣроче, да ли щеше направя ѿ
 той писателъ като С. г. Стоѣновата главноста? та-
 кже ли е вѣжтъ спобожъ, Господине, на кого-
 то ны вѣкате да са говоримъ ви? като сте пи-
 сали по старо Равнописанье, защо не пишете ѿ на
 всѣкъ срѣчка по единъ ѣръ; както: с л з н ѣ ѣ ѿ
 др. т.? наистина послѣванье ѿ докрь иѣщо, иж
 гато ѿнка дѣто говори докаже, че знае раздѣлно
 да почѣва. Заради теа на едно таково Равнопи-